

Sygnatura akt II Cz 537/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 15 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Janusz Roszewski - spr.

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko M. L. i J. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

od postanowienia Sądu Rejonowego w Pleszewie z dnia 9 grudnia 2014 r., sygn. akt VI C 732/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

akt II Cz 537/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Pleszewie odrzucił wniosek pozwanych w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w J. z dnia 24 września 2014 roku i odrzucił zażalenie pozwanych z dnia 09 stycznia 2015 roku na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 24 września 2014 roku.

Sąd Rejonowy ustalił, że pismem z dnia 09 stycznia 2015 roku pozwani wystąpili do tutejszego sądu o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 24 września 2014 roku. Wraz z wnioskiem pozwani złożyli zażalenie. W uzasadnieniu wniosku pozwani wskazali, iż pełnomocnik pozwanych nie uzupełnił w terminie braków formalnych zażalenia oraz nie poinformował pozwanych, iż takie zarządzenie zostało mu doręczone. Ponadto wskazali, iż pełnomocnik wystosował do pozwanych pismo z dnia 12 listopada 2014 roku, w którym wypowiedział pełnomocnictwo. Z pisma pozwanych 24 listopada 2014 wynika, iż zarządzenie przewodniczącego zobowiązujące do uzupełnienia braków zażalenia zostało im przekazane przez pełnomocnika pozwanych w dniu 14 listopada 2014 roku. Jest to zarazem ostatni dzień, w którym mogli wykonać zarządzenie. Pozwani otrzymali zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych zażalenia w ostatnim dniu ustawowego terminu, w którym mogli przy zachowaniu należytej staranności wnieść uzupełnione zażalenie do sądu. Pozwani tego nie uczynili, dlatego też należy przyjąć, iż z własnej winy nie wykonali zarządzenia. Jeżeli nie mogli uzupełnić braków formalnych zażalenia we wskazanym terminie to wniosek o przywrócenie terminu na uzupełnienie tych braków winni wnieść w ciągu 7 dni czyli do dnia 21 listopada 2014 roku. W

związku z powyższym sąd orzekł jak w punkcie 1 postanowienia. W punkcie 2 postanowienia sąd na mocy art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. zażalenie odrzucił jako wniesione po upływie ustawowego terminu do jego wniesienia.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyli pozwani zaskarżając postanowienie Sądu Rejonowego w całości wnosząc o jego zmianę i przywrócenie terminu do złożenia i uwzględnienie zażalenia, wskazując że do uchybienia terminu doszło z powodu niewywiązania się pełnomocnika z umowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu. Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej oceny, a jego rozstrzygnięcie jest słuszne. Pozwani nie zdołali wykazać zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c., że pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnieśli do sądu, w którym czynność miał być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu.

Jak wynika z akt sprawy pozwani o terminie dokonania czynności uzupełnienia braków wniesionego przez nich zażalenia na postanowienie z dnia 24.09.2014r., dowiedzieli z pisma ich ówczesnego pełnomocnika procesowego z dnia 12 listopada 2014r. Z chwilą doręczenia tego pisma ustala przeszkoda w dopełnieniu nie tylko obowiązku uzupełnienia braków zażalenia, ale również złożenia wniosku o przywrócenie terminu, jeżeli z powodu działania pełnomocnika (lub z innej przyczyny), uzupełnienia tego pozwani dokonali dopiero po dniu 14.11.2014r. Pozwani tymczasem bez uzasadnionej przyczyny nie podjęli żadnej czynności nie wskazali na jakąkolwiek przeszkodę, która usprawiedliwiałaby ich niewiedzę o stanie sprawy. Bezzasadne i niezgodne z treścią powyższych dowodów jest zatem powoływanie się przez pozwanych na otrzymane w tej sprawie postanowienie Sądu z dnia 9 grudnia 2014r. o odwróceniu ich zażalenia z dnia 25 września 2014r., z którym dopiero wiążą powzięcie wiadomości o obowiązku wykonania zarządzenia, którego termin został uchybiony.

Prawidłowo zatem Sąd Rejonowy wywiódł, że skoro do uchybienia terminu znanego pozwany doszło z upływem dnia 14 listopada 2014r., zatem wniosek o przywrócenie terminu powinien zostać wniesiony najpóźniej do dnia 21 listopada 2014r. Skoro wniosek taki pozwani wnieśli dopiero w piśmie z dnia 9 stycznia 2015r., zatem zgodnie z art. 171 k.p.c. jako spóźniony, podlegał on odrzuceniu. W konsekwencji odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu, w sposób uzasadniony Sąd I instancji odrzucił zażalenie pozwanych na postanowienie z dnia 24.09.2014r., którego braków nie uzupełnili w wyznaczonym terminie.

Przytoczone okoliczności uzasadniają oddalenie zażalenia na podstawie art. 385 w związku z art. 397 §2 k.p.c.